

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Learning Management Development Using the Activities for promoting
English Speaking and Communication Skills of the Grade 5 Students

จาตุรนต์ หนูส่ง¹ อุบลวรรณ ส่งเสริม²

Jaturon Noosong, Ubonwan Songserm

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 2) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน รูปแบบการวิจัย ได้แก่ 1) แบบเชิงทดลอง และ 2) แบบกึ่งการทดลอง Time Series Design ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มโรงเรียนพัฒนาคุณภาพการศึกษาชาววัง จำนวน 130 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองเสือ จำนวน 22 คน ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 2) แบบทดสอบการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน 3) แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบ t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและระยะเวลาที่ต่างกันส่งผลให้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ (Keywords) : การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน; ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

This research article aimed to 1) compare the effectiveness of English communication skills before and after learning through activity-based methods, 2) study the development of English speaking and communication skills using activity-based methods, and 3) examine student satisfaction with the English communication learning management using activity-based methods. The research

Received: 2025-02-23 Revised: 2025-04-21 Accepted: 2025-04-24

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร Student Master of Education, Department of Curriculum and Instruction, Silpakorn University. E-mail: krumarc.eng76@gmail.com

² อาจารย์ที่ปรึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร Advisor, Department of Curriculum and Instruction, Silpakorn University. E-mail: Ubonwan.su@gmail.com

design included 1) experimental design and 2) quasi-experimental Time Series Design. The population consisted of 130 fifth-grade students in the group of schools, developing the quality of education of Chao Wang, and the sample comprises 22 fifth-grade students from Wat Nong Suea School in the academic year 2024. The research instruments included 1) lesson plans English using activity-based methods, 2) a test for English speaking and communication skills before and after learning, 3) an assessment of English speaking and communication skills, and 4) a satisfaction assessment towards learning using activity-based methods and analyses of mean, standard deviation, and t-test statistics.

As the results, 1) the comparison of the effectiveness of English speaking and communication skills before and after learning through activity-based methods indicated that the post-learning scores were significantly higher than the pre-learning scores at the .05 level; 2) the development of English speaking and communication skills using activity-based methods and different time periods resulted in an increase in English speaking and communication skills; and 3) the study of students' satisfaction with activity-based learning management aimed at enhancing English speaking and communication skills showed an overall satisfaction level of 'very satisfied.'

Keywords: The Learning Management Using Activities; English communication skill

บทนำ (Introduction)

ความก้าวหน้าทางวิทยาการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องส่งผลให้มนุษย์ต้องปรับตัวและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายกว่าในอดีตที่ผ่านมาทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้รวดเร็ว ทุกที่ ทุกเวลาแต่ข้อจำกัดหนึ่งในการสื่อสารคือด้านภาษา นอกจากการสื่อสารในกลุ่มคนที่ใช้ภาษาเดียวกันแล้วจำเป็นต้องมีการเรียนรู้และฝึกฝนการสื่อสารด้วยภาษาอื่น ๆ เช่นกัน ในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนอกจากภาษาแม่แล้วนั้นเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมจากปัจจัยต่าง ๆ ที่สนใจ โดยในประเทศต่าง ๆ จัดให้มีการศึกษาภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาแม่หรือบางประเทศให้เรียนรู้ ฝึกฝนภาษาต่างประเทศเทียบเท่ากับภาษาแม่เพื่อให้ใช้ภาษาทั้งสองได้เป็นอย่างดีซึ่งการจัดการศึกษาของไทยได้กำหนดให้มีการศึกษาภาษาต่างประเทศที่จำเป็นและรองรับต่อทุกภาคส่วนในการดำเนินการในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยว ด้านอุตสาหกรรม เป็นต้น การศึกษาภาษาต่างประเทศในไทยจึงมีความสำคัญและจำเป็นที่ต้องให้คนในประเทศได้ศึกษาเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อีกทั้ง เสาหลักที่ 2 ของประชาคมอาเซียน ด้านประชาคม สังคมและวัฒนธรรม จากทั้งหมด 3 เสาหลักระบุว่า การศึกษาเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญในการเชื่อมโยงทั้ง 3 เสาหลักให้ขับเคลื่อนไปได้ การสื่อสารจึงเป็นเรื่องสำคัญในการดำเนินกิจกรรมและการกิจต่าง ๆ ได้สำเร็จซึ่งในประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษ เป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารและดำเนินการด้านต่างๆของประชาคมอาเซียนสอดคล้องกับหลักของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 3Rs และ 8Cs เป็นความสามารถและทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการจัดการศึกษาซึ่งหนึ่งในทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ (Communication, information and media literacy) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในการจัดการศึกษาซึ่งระบุไว้ในข้อที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร โดยผู้เรียนมีความสามารถในการ

รับส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมฯ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การศึกษาภาษาอังกฤษในการจัดการศึกษาของไทยไม่เพียงแต่เป็นการเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้เพียงอย่างเดียวแต่เป็นการสร้างองค์ความรู้ควบคู่กับทักษะและนำไปใช้ในการสื่อสารรวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของพหุวัฒนธรรมในสังคมปัจจุบันแต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีในด้านการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้แต่ไม่ได้เน้นหรือให้ความสำคัญกับการนำไปใช้พูดสื่อสารเท่าที่ควรเป็นผลให้การสื่อสารของผู้เรียนถดถอย ไม่มั่นใจในการใช้ภาษาเนื่องจากกังวลว่าจะผิดโครงสร้างโดยสอดคล้องกับ Anderson (1995: 371 อ้างถึงใน พาสนา จุรัตน์, 2561: 2374) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงควรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ แนวคิด การสร้างหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการสื่อสารโดยเพิ่มเติมการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญเน้นการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันจะช่วยให้การสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพพร้อมเป็นพลเมืองโลก ซึ่งได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ 1) ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) 2) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติการเรียนรู้โดยการเน้นการสื่อสาร หรือ Communicative Languages Teaching (CLT) 3) ส่งเสริมให้การสอนภาษาอังกฤษมีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก (CEFR) 4) ส่งเสริมยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน 5) ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลักด้านมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ หรือ CEFR และ 6) ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้สอนและผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557: 4-5) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดแนวทาง การยกระดับภาษาอังกฤษสำหรับทุกโรงเรียนซึ่งมีเป้าหมายว่า เด็กไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับดี ภายในระยะเวลา 10 ปี โดยมีความเชื่อว่า เด็กต้องเรียนภาษาอังกฤษครบทุกทักษะ ตั้งแต่ยังเล็กแต่เน้นเรื่องการสื่อสาร ครูผู้สอนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562: 29) ทั้งนี้ จากการศึกษาผลการวิเคราะห์การทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในช่วงปีการศึกษา 2565-2566 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์การทดสอบระดับชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 37.62 จาก 100 คะแนน โดยเป็นคะแนนที่ค่อนข้างต่ำ (ไม่ถึง 50 คะแนน) เมื่อพิจารณาจากแต่ละด้าน สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.30 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2567: 4-5) และในปีการศึกษา 2566 คะแนนเฉลี่ยสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 36.42 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2567: 32) ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายยังคงต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ปฏิบัติและนำไปใช้เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดย Andrian et al. (2023:

109-119) ได้กล่าวถึง การศึกษาปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนแบ่งได้เป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การแสดงออกของนักเรียน 2) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และ 3) ปัญหาทางด้านการพูด เช่น แรงจูงใจในการพูดสื่อสาร การมีส่วนร่วม หรือ การใช้ภาษาแม่ และสอดคล้องกับ Joko et al. (2023: 215-222) ได้กล่าวถึง การศึกษาวิจัยเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลถึงปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้แก่ 1) การขาดความมั่นใจ 2) ความกล้าแสดงออก 3) กลัวการพูดผิด 4) คลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการสนทนา และ 5) ขาดสภาพแวดล้อมในการเอื้อต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและจากการศึกษาของ ศุภาพิชญ์ ทองเอก และ สมร ทวีบุญ (2566: 619-620) ได้ศึกษาการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบรับความรู้เพียงอย่างเดียว เน้นท่องศัพท์มากกว่าการสร้างความเข้าใจหรือการมีส่วนร่วมจึงทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและรู้สึกเบื่อหน่าย และ 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน ได้แก่ วิธีสอนหรือรูปแบบการสอนยังคงเป็นวิธีแบบเดิมโดยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้เพียงอย่างเดียว ใช้วิธีการสอนแบบเน้นท่องจำ เรียนรู้หลักไวยากรณ์เพื่อนำไปสอบมากกว่าการให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้ง จากการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พบว่า การจัดการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษยังคงต้องได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับระดับชั้น ช่วงวัยของผู้เรียนและจากรายงานผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนวัดหนองเสือ 2565 – 2566 ผลการประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 55 คน โดยผลการประเมิน 4 ระดับ ได้แก่ ยอดเยี่ยม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ดีมาก 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 พอใช้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 และ กำลังพัฒนา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 ตามลำดับ จึงเห็นได้ว่า ระดับกำลังพัฒนาซึ่งเป็นระดับต่ำสุดมีจำนวนผู้เรียนมากที่สุดสะท้อนให้เห็นว่า การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังคงต้องได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้มากขึ้นโดยการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบและวิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายซึ่งมีหลากหลายวิธี การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นหนึ่งในจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายในกระบวนการเรียนรู้โดย Harfield et al. (2007: 57-63) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมเป็นฐานผู้เรียนจะไม่ได้เพียงเป็นผู้รับความรู้แต่พวกเขาได้มีส่วนร่วมในประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นผ่านการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นอกจากนี้ การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีประสิทธิภาพในการให้ผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียนกับกิจกรรมที่ได้รับเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จึงเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นอกจากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ยังเป็นการนำองค์ความรู้ และทักษะการเรียนรู้มาพัฒนาเข้าด้วยกัน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเน้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้มาต่อยอดและฝึกฝนทักษะ การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจึงมีความสอดคล้องและสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานมาใช้ออกแบบการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

Brown (2001, 270 อ้างถึงใน Natalia Rahayu, 2015: 11) ได้กล่าวถึง หลักการสอนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้ 1) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้การพูดให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้พูด 2) การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมซึ่งผู้เรียนทุกคนได้รับการจัดกิจกรรมที่ใช้การพูดร่วมกันและการตรวจสอบหรือประเมินผลร่วมกัน 3) สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงโดยอาจกำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน และ 4) ส่งเสริมการใช้ภาษาและระดับของภาษาที่เหมาะสมตามช่วงวัยหรือระดับขั้นของผู้เรียนและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จากแนวคิดของ Brown เห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ทุกคน เน้นกิจกรรมที่ได้ใช้การพูดสื่อสารในหัวข้อหรือประเด็นการพูดสื่อสารนั้นอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ให้อิสระในการนำเสนอหัวข้อร่วมกัน ทุกคนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและให้ผู้เรียนประเมินผล ตรวจสอบร่วมกันได้อีกทั้ง Broughton (1980 อ้างถึงใน สุภิญญา ปัญญาสิทธิ์ 2565, 107-108) ที่กล่าวถึงแนวคิดการสอนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยสามารถแบ่งกรอบการออกแบบกิจกรรมเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมการพูดแบบมีกรอบควบคุม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดเรื่องราว ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการพูดสื่อสารซึ่งผู้เรียนจะต้องพูดตามลักษณะของสิ่งที่กำหนด 2) กิจกรรมการพูดกึ่งควบคุมเป็นลักษณะการจัดกิจกรรมที่มีการกำหนดหัวข้อ หรือ ประเด็นที่ใช้ในการพูดแต่ผู้เรียนสามารถเสริมข้อมูล ปรับเปลี่ยนเรื่องราวให้มีความแตกต่างหรือน่าสนใจมากขึ้น และ 3) กิจกรรมการพูดแบบอิสระ เป็นการที่ผู้เรียนสามารถพูดตามความคิดของตนเอง โดยไม่มีการกำหนดกรอบหรือรูปแบบแต่การพูดอิสระต้องมีการวางแผนหรือร่างเรื่องราวการพูดก่อนหน้า ดังนั้น การสอนหรือการออกแบบกิจกรรมการพูดสื่อสารควรเป็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายตามความเหมาะสมหรือระดับการพัฒนาการเรียนรู้และเน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้การพูดอย่างเต็มที่และตามความสามารถของผู้เรียนในช่วงวัย จากแนวคิดการจัดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ Broughton เห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมที่เน้นการพูดสื่อสารได้ 3 กิจกรรม ได้แก่ 1. กิจกรรมการพูดสื่อสารตามกรอบข้อมูลที่กำหนดตามประเด็นในบทเรียนหรือสถานการณ์ 2. กิจกรรมการพูดสื่อสารแบบกึ่งอิสระโดยผู้เรียนพูดสื่อสารตามประเด็นที่กำหนดแต่สามารถเพิ่มเติมประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ และ 3. กิจกรรมการพูดแบบอิสระเป็นการพูดสื่อสารตามความสนใจของผู้เรียน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้การพูดสื่อสารจากแนวคิดข้างต้นเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษควรเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด เน้นกิจกรรมที่ใช้การพูดสื่อสารหลากหลายรูปแบบและกิจกรรมมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับระดับช่วงวัยและระดับความรู้ของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจและเห็นว่าการใช้กิจกรรมเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดสื่อสารของผู้เรียนพัฒนาขึ้นได้โดยการใช้กิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้เนื่องจากได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติโดยแท้จริง นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล การทำงานร่วมกัน และฝึกฝนทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการที่สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองเสือ ตำบลวังศาลา อำเภอมำม่วง จังหวัดกาญจนบุรี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยการวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental design) เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐาน และ 2) การวิจัยกึ่งการทดลอง (Quasi – Experimental Research) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบแผน Time Series Design เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ เพื่อศึกษาความพึงพอใจการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการวิจัยบรรลุผลและมีผลการวิจัยที่มีประสิทธิภาพในการวิจัย ผู้วิจัยจึงมีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ใช้เนื้อหาในการดำเนินการวิจัยในรายวิชาภาษาอังกฤษ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 A Day at School และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My Family

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาชาววัง จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดหนองเสือ, โรงเรียนบ้านหนองสะแก, โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธรรม, โรงเรียนวัดวังศาลา, โรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง, โรงเรียนบ้านมะกอกหมูและโรงเรียนวัดวังนายทายคาราม อำเภอมำม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งสิ้น

130 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 และ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองเสือ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนทั้งสิ้น 22 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ความสามารถในการเรียนรู้

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาวิจัย คือ โรงเรียนในพื้นที่ตำบลวังศาลา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งโรงเรียนในพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาชาววัง จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดหนองเสือ โรงเรียนวัดวังศาลา โรงเรียนบ้านหนองสะแก โรงเรียนบ้านมะกอกหมู่ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม โรงเรียนบ้านหนองตาบ่ง และโรงเรียนวัดวังขนายหาวิทยาราม

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 8 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษ 5 รหัสวิชา อ15101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 2 แผน ซึ่งได้ทำการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1. การตรวจสอบความเที่ยง (Content Validity) ในส่วนของเนื้อหาและการใช้ภาษา และ การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ที่ค่าระดับ 1.00

2.2 แบบทดสอบการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งได้ทำการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 2. นำแบบทดสอบการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) 3. หาค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าเท่ากับ 0.22-1.00 และ 4. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบจากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ KR20 เท่ากับ 0.84

2.3 แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเป็นแบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาผลการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ซึ่งกำหนดข้อคำถามและบทสนทนาตามสถานการณ์ จำนวน 2 ชุด ในแต่ละชุด จำนวน 5 ข้อคำถาม จำนวนชุดละ 12 คะแนน ตามเกณฑ์การประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน ซึ่งได้ทำการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ที่ค่าระดับ 1.00

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบรูบริกส์ (Rubrics Score) 3 ระดับ โดยแบ่งระดับน้ำหนักความคิดเห็นจากระดับ 1 ถึงระดับ 3 ได้แก่ ระดับ 1 พึงพอใจน้อย ระดับ 2 พึงพอใจ

ปานกลาง และ ระดับ 3 ฟังพอใจมาก ซึ่งจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ที่ค่าระดับ 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากทางบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองเสือเพื่อรับทราบและอนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนเพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่ 1 ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครบทั้ง 2 แผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษท้ายหน่วยการเรียนรู้เพื่อศึกษาพัฒนาการการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดำเนินการทดสอบผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนและนำผลคะแนนเปรียบเทียบมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน คือ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติการทดสอบแบบ t-test

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการดำเนินการวิจัย การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน แผนละ 8 ชั่วโมง ดำเนินการทดสอบผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน การประเมินทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษท้ายหน่วยการเรียนรู้และการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานโดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาค่าสถิติทดสอบ t-test ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าวมีผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD.)	df	t-test	Sig.
ก่อนเรียน (Pre-test)	22	20	6.05	2.26	21	13.83*	.000

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	df	t-test	Sig.
หลังเรียน (Post-test)	22	20	13.59	2.82			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยการวัดผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานซึ่งมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย ($\bar{x}$) 13.59 (S.D. = 2.82) ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 6.05 (S.D. = 2.26) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับผลการศึกษาตามสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 2 พัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ที่	รายการประเมิน	หน่วยที่ 1 A day at school		แปลผล	หน่วยที่ 2 My Family		แปลผล
		$\bar{x}$	S.D		$\bar{x}$	S.D	
1	ด้านคำศัพท์	1.86	0.77	ดี	2.41	0.50	ดีเยี่ยม
2	ด้านโครงสร้างประโยค	1.64	0.73	ดี	2.09	0.61	ดี
3	ด้านความคล่องแคล่ว	1.23	0.53	พอใช้	1.91	0.53	ดี
4	ด้านสำเนียงและท่าทาง	0.73	0.55	ปรับปรุง	1.18	0.39	พอใช้
รวม		1.36	0.64	พอใช้	1.90	0.51	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลพัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานซึ่งพัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 A Day at School ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 1.36 (S.D. = 0.64) และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My Family ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 1.90 (S.D. = 0.51) ดังนั้น พัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานซึ่งมีช่วงเวลาในการเรียนรู้ที่ต่างกันและพัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ประเด็นการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	แปลผล	ลำดับ
ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1.1 กิจกรรมมีความหลากหลาย สนุกสนาน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	2.82	0.39	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	3
1.2 ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม	2.82	0.39	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	4
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.91	0.29	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	2
1.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกกิจกรรม	3.00	0.00	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	1
รวมเฉลี่ยด้านที่ 1	2.89	0.23	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	3
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับผู้เรียน	2.82	0.39	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	1
2.2 เนื้อหาในกิจกรรมมีส่วนช่วยในการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน	2.82	0.39	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	2
2.3 เนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนช่วยในการพัฒนาความมั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.55	0.51	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	4
2.4 นักเรียนมีความชื่นชอบเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้	2.77	0.43	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	3
รวมเฉลี่ยด้านที่ 2	2.74	0.33	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	5
ด้านที่ 3 ด้านผู้สอน					
3.1 ผู้สอนมีความพร้อมต่อการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้	2.91	0.29	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	2
3.2 ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดสื่อสารรายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้	2.91	0.29	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	3
3.3 ผู้สอนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม	3.00	0.00	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	1

ประเด็นการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	แปลผล	ลำดับ
รวมเฉลี่ยด้านที่ 3	2.94	0.08	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	1
ด้านที่ 4 ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
4.1 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่หลากหลาย	2.95	0.21	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	1
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน	2.91	0.29	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	2
รวมเฉลี่ยด้านที่ 4	2.93	0.03	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	2
ด้านที่ 5 ด้านสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้	2.91	0.29	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	1
5.2 สื่อมีความหลากหลาย สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน	2.86	0.35	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	2
5.3 สื่อในกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สวยงาม ทันสมัย	2.86	0.35	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	3
รวมเฉลี่ยด้านที่ 5	2.88	0.10	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	4
สรุปภาพรวม	2.85	0.15	ระดับ 3	พึงพอใจมาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับ พึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 2.85 (S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามประเด็นการประเมินความพึงพอใจ ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2.94 (S.D. = 0.08) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 2.93 (S.D. = 0.03) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 2.89 (S.D. = 0.23) ด้านสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ 2.88 (S.D. = 0.10) และด้านเนื้อหา 2.74 (S.D. = 0.33) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหนองเสือ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ข้อ 1 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน พบว่า มีผลสัมฤทธิ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่า

ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานผู้สอนได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดการเรียนรู้ใช้กิจกรรมเป็นฐานประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เป็นการใช้กิจกรรมก่อนเรียนเพื่อเสริมแรงให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัว พร้อมต่อการเรียนรู้และทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์ ผู้เรียนนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่เชื่อมโยงเข้าด้วยกันผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น กิจกรรม Pic Pair Match เป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทบทวนคำศัพท์ ความหมายกับภาพเพื่อทบทวนและเสริมความรู้ใหม่ตามเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอความรู้และกิจกรรม ผู้เรียนได้เพิ่มเติมและสร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านสื่อและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสารและสะท้อนผล ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ในการพูดสนทนาตามประเด็นหัวข้อที่ได้รับ และ ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล ผู้เรียนรับการประเมินผลการเรียนรู้ ทักษะทั้งในรูปแบบการจัดทำใบกิจกรรมและการประเมินทักษะการพูดสนทนา จากการจัดกิจกรรมดังกล่าวสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น ผู้เรียนรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการเรียนเนื่องจาก ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ ปฏิบัติทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียนและหัวข้อการสนทนาที่ตนเองสนใจ โดยสอดคล้องกับ Dewey (1929 อ้างถึงใน Aslam et al. 2015: 2) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างหรือลงมือทำ เมื่อผู้เรียนได้สัมผัสสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองการเรียนรู้ที่แท้จริงจึงเกิดขึ้นและยังช่วยให้ผู้เรียนตั้งใจและใส่ใจการเรียนรู้ อีกทั้ง การได้ปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียนช่วยเสริมสร้างการทำงานร่วมกัน การแสดงความคิดเห็น การสื่อสารระหว่างบุคคล และการวางแผน ผู้เรียนมีความสุขและสนุกสนานในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ จริมจิต สร้อยสมุทร (2562, บทคัดย่อ) ซึ่งกล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารร่วมกับท่าทาง สำเนียง ในการพูดสนทนาตามมารยาทและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้และสามารถปฏิบัติตามมารยาทของเจ้าของภาษาได้เหมาะสมโดยในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสามารถทำให้นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึก สนุกสนาน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ข้อ 2 การศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า พัฒนาการทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามช่วงเวลาในการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามประเด็นการสนทนาในหน่วยการเรียนรู้จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 A Day at School และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 My Family ซึ่งจากผลการประเมินดังกล่าวผลการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญโดยจากการประเมินรายด้านได้แก่ ด้าน การใช้คำศัพท์ ด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ ด้านความคล่องแคล่ว และด้านสำเนียงท่าทางในการสนทนาโดยพัฒนาการของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านการใช้คำศัพท์เป็นด้านที่มีผลการพัฒนามากที่สุด เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานผู้เรียนได้ฟัง ออกเสียงและพูดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในบทเรียนบ่อยครั้งจึงเกิดความคุ้นชิน ตัวอย่างกิจกรรม Circle chat ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ในหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ในการพูดสนทนาที่เกี่ยวข้องในลักษณะนั่งล้อมวงสนทนาซึ่งทำให้เห็นว่าเป็นการนำองค์ความรู้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะโดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan D. (2003 อ้างถึงใน Bahadorfar & Omidvar,

2014: 9-13) ที่ว่า หลักการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เสียงของคำพูด (คำศัพท์) และ โครงสร้างทางภาษา เน้นการใช้คำศัพท์ ประโยค การเว้นวรรค จังหวะ ระดับโทนเสียง (Intonation) และ ผู้สอนควรเลือกใช้คำศัพท์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนหรือใกล้เคียงบริบทในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนเพื่อให้ ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการพูดสื่อสาร อีกทั้ง จากกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื่องด้วยผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและเพื่อน ร่วมชั้นโดยสอดคล้องกับ Kuyate P. (2019: 46) พบว่า ปฏิภานของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบกิจกรรม เป็นฐานมีมากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ อีกทั้ง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสามารถพัฒนาการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ทั้งนี้ จากผลการศึกษาด้านที่มีผลการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสำเนียงและท่าทาง เนื่องด้วยการใช้ท่าทางหรือสำเนียงของเจ้าของภาษานั้นผู้เรียนยังรู้สึกเขินอาย ในการใช้ท่าทางหรือออกเสียงตามสำเนียงของเจ้าของภาษา เมื่อแสดงท่าทางหรือออกเสียงก็มักจะรู้สึก ประหม่าจากสายตาของผู้อื่นทำให้ด้านสำเนียงและท่าทางจึงเป็นด้านที่มีผลการประเมินน้อยที่สุดซึ่งสอดคล้อง กับ ดิลก ชิงชนะ (2566: 110-116) โดยได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงบทบาท สมมติ พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษไม่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เนื่องด้วยการใช้บทบาทสมมติ ต้องอาศัยการใช้สถานการณ์ที่เสมือนในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การซื้อขาย แต่ผู้เรียนไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตามสถานการณ์ดังกล่าวจึงเป็นผลทำให้ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา

ข้อ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยภาพรวมหลังจากการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ในทุกด้าน โดยด้านผู้สอนเป็นด้านที่มีความพึงพอใจเฉลี่ยมากที่สุด เนื่องจาก ผู้เรียนให้ข้อคิดเห็นว่าผู้สอน มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ สามารถออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย แปลกใหม่สำหรับ ผู้เรียนและให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทุกกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับ นริศรา ศิริวงศ์ (2566: 163) ซึ่งได้ศึกษาการ พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ด้าน ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นลำดับแรก เนื่องด้วยผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ไม่เน้นบรรยายแต่ให้ผู้เรียนทุกคนมี ส่วนร่วมในการปฏิบัติ มีการเสริมแรงและให้กำลังใจ อีกทั้ง ครูผู้สอนให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกใน การเรียนรู้และรองลงมาได้แก่ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ เนื่องด้วยผู้เรียนได้รับการจัดกิจกรรมและให้ ข้อคิดเห็นว่า การจัดการเรียนรู้สนุกสนานมากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารจริง ตามสถานการณ์ใกล้ตัวโดยสามารถพูดสนทนากับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐกานต์ อิงชัยภูมิ (2563: 74-75) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงาน เป็นฐานอยู่ในระดับ มากที่สุด เนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวให้ผู้เรียนได้ลงปฏิบัติจริง ใช้สถานการณ์ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้ง สามารถกระตุ้นการ เรียนรู้ ความสนใจและความสนุกสนานในการเรียนรู้ของผู้เรียน

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อ ส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งได้รับองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยและผู้สนใจในหัวข้อการ วิจัย ดังนี้ 1. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรส่งเสริมและเน้นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ใช้การพูดสื่อสารมาก

ที่สุดตามระดับความสามารถและช่วงวัยซึ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นไม่เพียงเรียนหลักภาษาเท่านั้นแต่การนำองค์ความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง ทั้งนี้ หากผู้เรียนได้รับการพัฒนาการใช้ภาษาในการพูดสื่อสารองค์ความรู้เหล่านั้นสามารถพัฒนาให้ครอบคลุมในทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง การเขียน และการอ่าน และ 2. การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้องค์ความรู้ที่ได้รับประกอบซึ่งที่กล่าวข้างต้นสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานโดยการเรียนรู้จากผู้อื่นนอกจากผู้เรียนนำความรู้สู่การปฏิบัติหรือลงมือทำแล้วนั้นยังเป็นการพัฒนาเจตคติการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อรายวิชาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษควรจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการพัฒนาด้านสำเนียงและท่าทางประกอบการสนทนาในการสื่อสาร เนื่องด้วยนักเรียนยังคงมีความเขินอาย ไม่คุ้นเคย หรือ ค่อนข้างกับการพูดสนทนาด้วยสำเนียงของเจ้าของภาษา และท่าทางในการสนทนาซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า หากสามารถเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามสำเนียงของเจ้าของภาษาและท่าทางในการพูดสนทนาที่เป็นธรรมชาติตามระดับช่วงวัยของผู้เรียนจะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีความหมายและสามารถนำไปใช้ในการต่อยอดในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น เช่น การจัดค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ หรือ ยุวมัคคุเทศก์ ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้การพูดสนทนาและการพูดแบบมารยาทของเจ้าของภาษา

1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ควรเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาการเรียนรู้ เนื่องจากเนื้อหาที่นำมาใช้สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนปลายควรเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดในระดับชั้นต่อไปหรือระดับขั้นที่สูงขึ้นและ ด้านสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ควรออกแบบและเลือกใช้สื่อที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและเน้นการปฏิบัติทางทักษะเพิ่มมากขึ้น เช่น การนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ การใช้เพลงเข้ามามีส่วนร่วมโดยนำทำนองเพลงที่ผู้เรียนสนใจมาปรับประยุกต์ใช้ซึ่งปัจจุบันสามารถสร้างโดยใช้ AI เข้ามาช่วยในการสร้างสื่อประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะการพูด การฟัง การเขียนและการอ่านต่อไป

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป.1 - ป.3) เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้โดยประยุกต์กิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน เช่น กิจกรรมเกม กิจกรรมตามล่าหาคำศัพท์ เป็นต้น หรือ นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยจะมีความแตกต่างกับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาซึ่งกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาอาจจะนำอุปกรณ์สมรรถนะโทรศัพท์หรือสื่อเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมในรูปแบบการแข่งขันหรือกิจกรรมกลุ่มให้กับผู้เรียน

2.2 การจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆ ที่ควรเพิ่มเติม เช่น การนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะการเขียน เช่น การประยุกต์จากกิจกรรม The circle chat อาจเป็นกิจกรรม Word Chain (การเขียนคำต่อกันจากตัวสะกดตัว

สุดท้าย) การเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สามารถประยุกต์หรือปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมจากกิจกรรม Gallery Talk เป็น The Grammar Scramble เป็นการออกมาศึกษาในรูปแบบไวยากรณ์และเรียงประโยคตามลักษณะไวยากรณ์ หรือการนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานนำไปพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษควบคู่กับการพูดสื่อสารผ่านการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่เหมาะสมกับผู้เรียนและช่วงวัย

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์เกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรัมจิต สร้อยสมุทร. (2562). **การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ). ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ. (2563). **การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ดิลก ชิงชนะ. (2566, กรกฎาคม-ธันวาคม). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ**. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ร้อยเอ็ด. 12(2): 110-119.
- นริศรา ศิริวงศ์. (2566). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity – Based learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พาสนา จุลรัตน์. (2561, พฤษภาคม-สิงหาคม). **การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0**. Veridian E-Journal Silpakorn Uversity. ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ. 11(2): 2363-2380.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). **บทสรุปผู้บริหารผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). **รายงานผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุภิญญา ปัญญาสิทธิ์. (2565). **ภาษาศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู**. นครปฐม: บริษัท เพชรเกษมพรินต์ติ้ง กรุ๊ป จำกัด.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: บริษัท จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). **คู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามความเข้มข้น 3 ระดับสู่สากล**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579**. กรุงเทพฯ: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- ศุภาพิชญ์ ทองเอก, สมร ทวีบุญ (2566). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. **วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**. 10(1): 619–620.
- Andrian, D., Wijaya, M. K., & Kiptiyah, M. (2023). The Factors of Speaking Difficulties in New Students' of English Education Department. **SELL (Scope of English Language Teaching, Linguistics, and Literature) Journal**. 8(2): 109-119. <https://doi.org/10.31597/sl.v8i2.983>.
- Aslam, M., Ahmed, M., & Mazher, U. (2015). Enhancing communication skills of ESL primary students through activity-based learning. **European Journal of Language Studies**. 2 (1): 1-11.
- Bahadorfar, M., & Omidvar, R. (2014). Technology in Teaching Speaking Skill. **Acme International Journal of Multidisciplinary Research**. 2: 9-13.
- Harfield, T., Davies, K., Hede, J., Panko, M., & Kenley, R. (2007). Activity-based teaching for Unitec New Zealand construction students. **Emirates Journal for Engineering Research**. 12: 57-63.
- Joko, P.S., & Ami, P. (2023). Analysis of Students' Difficulties in English Conversation Practice. **Journal Corner of Education, Linguistics, and Literature**. 2(3):215-222. doi: 10.54012/jcell.v2i3.119
- Kuyate, P. (2019). A study of effectiveness of activity-based teaching method in the English subject of standard IV. **SSRN Electronic Journal**. 46-53. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3512758>
- Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. International Edition, McGraw-Hill, Singapore, 88. Retrieved June 2, 2023, from <https://scirp.org/reference/referencespapers.aspx?referenceid=1704689>
- Rahayu, N. (2015). **An analysis of students' problems in speaking English daily language program at Husnul Khotimah Islamic Boarding School**. (Doctoral dissertation, IAIN Syekh Nurjati Cirebon).